

Меша Селимовић

„До краја живота упознаваћу људе, а никад их упознати нећу. Увек ће ме збуњивати необјашњивошћу својих поступака.“

Меша Селимовић

Меша Селимовић је рођен 26. априла 1920. у Тузли, у Краљевини Југославији. Био је југословенски и српски писац, универзитетски професор, сценариста и академик.

У родном граду завршио је основну школу и гимназију. Дипломирао је српскохрватски језик и југословенску књижевност 1934. у Београду. Од 1935. до 1941. године радио је као професор у Тузли. Због сарадње са Народноослободилачким покретом је био ухапшен, а 1943. године је прешао на ослобођену територију. После рата је живео у Београду, где је обављао значајне политичке и културне функције. Од 1947. године живео је у Сарајеву. У Београд се преселио 1973. Многи су Селимовићу пребацивали што је одабрао Београд, Србе и српску књижевност као своје. Најзначајнија дела су му: „Прва чета“ (1950), „Ноћ и јутра“ (филмски сценарио, 1958), „Тишине (1961), „Дервиш и смрт (1966), „Тврђава“ (1970), „Острво“ (1974).

Роман „Дервиш и смрт“ је његов најуспешнији роман за кога је добио бројне награде. Роман показује развој и судбину једног човека који бива померен из своје спокојне, религијске издвојености у тренутку када сазнаје да му је брат ухапшен. Од тога тренутка одмотава се за њега клупко многих искушења, које ће га избацити из његовог духовног препуштања религији. Да, сваки човек је увек на губитку. Ипак није свеједно како ће испунити дане који су му дати, а који прохује као трен.

Меша Селимовић је умро 11. јула 1982. у Београду. Сахрањен је у Алеји заслужних грађана на Новом гробљу у Београду.